

[Jensen (Lillering).]

sin Ejendom og indkassere Gevinsten og saa overlade til Køberen at tilbagebetale Laanet. Jeg vil gerne her fra denne Plads rette det Spørgsmaal til Ministeren, om det ikke vil være nødvendigt at sige til vor Sagførerstand, at de ved alle Ejendoms-handler bør være opmærksomme paa disse Laan. Vi har jo ikke saa ganske faa kedelige Eksempler fra Handler med Ejendomme, i hvilke der indestaar Saneringslaan, hvor den nye Ejer, fordi Sagføreren ved Handelens Indgaaelse og Papirernes Opsættelse ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa Saneringslaanet, er kommet i meget store Vanskeligheder med at faa det Forhold bragt i Orden.

Jeg vil, som Forholdene ligger, gerne give Lovforslaget min bedste Anbefaling, idet jeg anser det for meget paakrævet, og jeg takker Ministeren for den Maade, hvorpaa han har løst Sagen. Jeg vil dog gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Ministeren nævnte selv Spørgsmaalet om Laan eller Tilskud, og det er jo Sædvane nu, at der kan gives enten Laan eller Tilskud. I dette Tilfælde er der kun Tale om Laan, men hvis Forholdene vedbliver at være saa vanskelige, som de er i Øjeblikket, er der saa ikke en Mulighed for, at man kunde gennemføre en lempeligere Afdragsordning end den, der er fastsat i Lovforslaget, eventuelt saaledes, at der skulde tilbagebetales et mindre Beløb end det laante? Jeg ved ikke, om det kan lade sig praktisere, det kan godt være, at det er forbundet med for store Vanskeligheder, men vi ved jo af Erfaring, at en Tid som den, vi gennemlever, er ikke hurtigt forbi, og derfor er det maaske nødvendigt at overveje denne Fremgangsmaade for ikke at skabe nye Vanskeligheder for de paagældende Landbrugere ved at kræve disse Laan indbetalt.

Den højtærede Minister har jo i sin Forelæggelsestale gjort fuldstændig Rede for Lovforslagets Bestemmelser, og jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa i Detailler. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Juul: Vi er fra Venstres Side rede til at imødekomme Landbrugsministerens Henstilling om at medvirke til en hurtig Gennemførelse af det Forslag, der foreligger, idet vi finder en god Motivering for Forslaget i de faktiske Forhold.

Nu ved jeg jo godt, at der i visse Kredse af Befolkningen, og særlig vel i Bykredse,

gør sig den Opfattelse gældende, at Landbrugets økonomiske Forhold for Tiden er saadanne, at Foranstaltninger af den Karakter, der her er Tale om, er unødvendige, og det vilde de jo ogsaa have været, hvis Landbrugets Produktionsmuligheder var saadanne, at normal Produktion kunde opretholdes til de Priser, der er gældende i Øjeblikket. Men saadan er Forholdet jo ikke. Tværtimod er Landbrugsproduktionen gaaet ned til Halvdelen af det normale, og samtidig er Landbrugserhvervets Omkostningskonto stærkt stigende. Jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig den Karakteristik af Landbrugets almindelige Forhold, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) gav her i Tinget i forrige Uge, og jeg vil gerne bede om Formandens Tilladelse til at citere et Par Linier deraf.

Formanden: Jeg henstiller, at det kun bliver ganske faa Linier. Da Talen er saa ny, vil det ikke være nødvendigt at fordybe sig meget deri.

Juul: Der staar Sp. 1907:

„Man maa være klar over, at den tilsyneladende betydelige Indtægt i Landbrug og andre Erhverv for en betydelig Dels Vedkommende er en Følge af Realisationer og Rovdrift, og saafremt man ikke i den nærmeste Fremtid kan faa Tilførsler udefra af Foderstoffer, Gødningsstoffer og andre Grovvarer til Brug for de paagældende Bedrifter, vil Produktionsmulighederne blive betydelig mindre, og jeg tør forudsige, at adskillige Landmænd allerede i den kommende Tid vil komme i Vanskeligheder af denne Aarsag.“

Naar Landbrugets almindelige Forhold er saadanne, skulde det ikke være vanskeligt at erkende, at der er Landmænd, som nu gennem 2—3 Aar paa Grund af Tørke og forringet Avl, en Avl, der baade i Kvantitet og Kvalitet ligger under det normale, er kommet i en vanskelig Situation økonomisk set. Dertil kommer saa, at den Vinter, der nu er gaaet, har forøget Vanskelighederne ret stærkt, idet ikke blot Vintersæden, men ogsaa en stor Del af de Græsmarker, som skulde danne Grundlaget for Kreaturerens Ernæring, og derigennem for Landbrugshjemmenes Økonomi, er ødelagt af Frosten, og det ser ud, som om ogsaa denne Naturkatastrofe har ramt haardest paa de Egne, der i Forvejen var ramt af Tørken.

Tilstanden er da den i Dag, at en Række Landmænd staar uden Foder til deres Besætning og derfor ogsaa uden Udbytte